1 Znamenja bodočnosti

Prva adventna nedelja

Luka 21, 25-26:

Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi, v zmedi zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo hirali od strahu in pričakovanja tega, kar pride nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale.

23. november 1871

To je prvo Evangelijsko besedilo, s katerim se navadno prične cerkveno leto. Vsako leto se prebira vernikom v cerkvi, ter vsako leto se pojasnjuje - tako ali drugače - kakor pač ustreza pridigarjevemu namenu. Čeprav nekateri izmed njih govorijo tudi o znamenjih in o čudežih, pa se le malokdo zaveda, v čem obstajajo ta znamenja in na kakšen način bodo oznanjala bodoči čas. Večina pridigarjev zajema svoja pojasnila za to besedilo iz političnega mestnega življenja in hočejo na ta način duhovno pojasniti s posvetnim. To je prav tako jalov poizkus, kot da bi hoteli duhovni svet pojasniti z materialnim svetom, medtem ko je ravno obratno, saj so vendar posvetni dogodki posledica duhovnega preobrata.

Glejte Moji otroci, ko Sem v tistem času govoril o znamenjih in Sem Judom vnaprej napovedal razdejanje njihovega templja, so samo nekateri od njih verjeli Moji napovedi, ker Me ostali niso spoznali. Sedaj, ko vam ponovno govorim enako, je prav tako veliko dvomljivcev in neverne žev, ki pričakujejo znamenja od nekje drugje kot od tam, od koder bodo resnično prišla.

V tistem času Sem že vnaprej napovedal propad templja v Jeruzalemu in prenehanje obstoja judovskega rodu kot samostojnega naroda. Vnaprej Sem jim povedal, da sta način in oblika, na katera upoštevajo zakone o religiji, ravno nasprotna od tega, kar so jim hoteli povedati Mojzes in preroki, in da se takšen način gledanja in dejavnega izvajanja mora končati, prav zaradi tolmačenja, zaradi katerega Sem prišel in Bom tudi žrtvoval Svoje življenje.

Niso se hoteli ločiti od tega že dolgo uveljavljenega verovanja ali religije. Za njih je tempelj v Jeruzalemu veljal za duhovnega predstavnika verske zgradbe. Ker pa je v tem templju vladala takšna nepoboljšljiva zmeda in se je religija pridigala in izvajala tako, kakor je to ustrezalo interesom ali koristim duhovnikov in farizejev, je moral ta materialni tempelj pasti, da človeštvo ne bi zgnilo v močvirju svojih najslabših strasti. Šele na njegovih razvalinah se je lahko zgradil drugi duhovni, večno trajajoči tempelj, kateremu Sem med Mojim zemeljskim življenjem položil temeljni kamen.

Že od takrat naprej, kakor tudi še po Mojem vnebohodu, do Mojega naslednjega prihoda ni manjkalo in ne manjka opominjajočih znamenj za spreobrnitev, toda vedno se zdi, da še ni prišel čas za razdejanje sedanjega templja - namreč Rima in njegovega gospodarstva. Četudi mnogim ljudem v boljših trenutkih presvetli srce svetlobni žarek napovedi bodočnosti, v Rimu ostaja tema, in namesto svetleje postaja

vedno temneje.
Kakor se je dogajalo nekoč v Jeruzalemu, kjer je oborožena oblast Rimljanov dolgo časa spoštovala religijo in običaje Judov in njihovo uporabo dovoljevala, se to dogaja tudi do današnjega dne, ko oblastniki z mečem v roki ta nered v Rimu, čeprav ga poznajo, nočejo preprečiti, temveč ga izkoriščajo za lastne koristi. Vendar, kot so nekoč Judje zaradi svoje objestnosti in razkačenosti povzročili padec templja in lasten propad, tako bo tudi sedaj ta zgradba nezmotljivega na Petrovem stolu v Rimu, zaradi objestnosti in slepote njegovih pomočnikov, padla in bo kot nekoč morala narediti prostor Mojemu nauku.
Kar se je zgodilo pri Mojem prvem učlovečenju, se bo ponovno zgodilo. Obstajala bodo znamenja. Blagor tistim, ki jih bodo razumeli in jih bodo tudi uporabljali v svoje lastno dobro in v dobro svojih bližnjih!
Ta napoved se bo, v duhovnem pomenu, pričela - in se je tudi že pričela - z natančno takšnimi znamenji - kot nekoč med Mojim romanjem na zemlji. Vojne in upori, preganjanje Mojih privržencev, strah pred prihodnostjo in pred boleznimi vseh vrst, so bile predhodnice takrat; in tudi sedaj jih ne bo manjkalo. Ne, da bi jih Jaz poslal, temveč si to usodo pripravljajo ljudje sami z njihovim nerazumevanjem Moje Božje besede, ki bo ostala večno nespremenjena. Tudi sedaj veje veter duhovne prostosti in prežema vsa človeška srca. Te, že dolgo z nogami teptane človeške pravice se hočejo uveljaviti, hočejo biti spoštovane in ne, že več kot tisoč let, biti teptane s strani samo enega družbenega razreda - namreč najmočnejšega.
Rečeno je tudi: "Celo črv se zvije, če se pohodi!" No, cerkveni in posvetni oblastniki so tega črva že dovolj dolgo teptali, prizadevajo si ga narediti čisto podložnega in pokornega in da bi človeško dostojanstvo najprej pričelo pri njih. Toda šli so predaleč! In tako je potem, ko so lok preveč napeli, pretrganje blizu. To dobro čutijo - zato iz strahu pred posledicami - iščejo načine, kako to preprečiti. Toda zaman! Tako kot nekoč v Jeruzalemu, bodo tudi ti današnji mogočneži želi, kar so sejali.
Takrat Sem svetoval Mojim maloštevilnim privržencem, naj bodo zmerni v vsem, da obdržijo duše in telesa čiste, in naj jih ne zlorabljajo za slaba dejanja, da bodo lahko stali očiščeni pred Sinom človekovim, ko bo prišel.
Sedaj pa velja isto opozorilo: "Pazite in molite, da ne padete v skušnjavo!" Obdržite svojo čistost, krepite se z vero v Mojo ljubezen in Mojo Božjo skrb, katera, čeprav dopušča tudi najstrašnejše, vendarle ne bo nikoli kaznovala tiste, ki so privrženi Mojemu nauku z otroškim srcem in so z verujočo vnemo po njem dejavni.
Potem bodo znamenja časa šla brez sledi mimo vas, če se boste naučili vaše telo omejiti na nujne telesne potrebe, ter boste namesto tega veliko bolj mislili na izgradnjo vašega duhovnega človeka. Potem boste - kot nekoč Moji privrženci - lahko

slavili Mojo veličino, ljubezen in usmiljenje celo nad kadečimi razvalinami posvetnega bližča in bojnimi polji, kjer sicer materijo ubijejo, vendar pa duh postane osvobojen. Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige